

Sajtóközlemény

Allianz Globális Nyugdíjjelentés 2020

- Az elkövetkező évtizedekben a második világháború után született „baby boomer” generáció tagjai tömegével fognak nyugdíjba vonulni, ami komolyan megterheli a társadalombiztosítási rendszert
- Eddig csak néhány ország – elsősorban Svédország, Belgium és Dánia – tette ellenállóvá nyugdíjrendszerét a demográfiai hatásokkal szemben
- A nyugdíjrendszerek nagy részének olyan problémákkal kell majd megküzdenie mint a magas költségvetési hiány, valamint a fenntarthatóság és a megfelelőség egyensúlytalansága
- Magyarország nyugdíjrendszere a 45. helyen áll a rangsorban, és inkább megfelelőnek, mint fenntarthatónak számít

Az Allianz közzétette [Globális Nyugdíjjelentésének](#) első kiadását, amelyben saját fejlesztésű nyugdíjmutatójával, az Allianz Nyugdíjmutatóval (angolul: Allianz Pension Indicator – a továbbiakban: API) méri fel a világ nyugdíjrendszereit. A mutató egyszerű logikán alapul: az elemzést a demográfiai és fiskális előfeltételekkel kezdi, majd két meghatározó dimenzió, a fenntarthatóság és a megfelelőség mentén folytatja a nyugdíjrendszerek vizsgálatát. Az API három pilléren alapul tehát és összességében 30 paramétert vesz figyelembe. Ezeket 1-től 7-ig terjedő skálán értékeli, ahol az 1 számít a legjobb értéknek. Az összes súlyozott részösszeg összeadásával az API az elemzett 70 ország mindegyikének 1 és 7 közötti értékelést ad, amivel átfogó képet nyújt az egyes országok nyugdíjrendszeréről.

Az Allianz vezető közgazdásza, Ludovic Subran szerint „Egyéb szakpolitikai problémák – főként az éghajlatváltozás és napjainkban a COVID-19 elleni küzdelem – miatt háttérbe szorultak a demográfiai és nyugdíjkérdések. „A demográfia ignorálásának azonban ára van, és a demográfiai változások hamarosan megbosszulják magukat. Ahhoz, hogy a társadalom befogadó és ellenálló legyen, meg kell oldani a küszöbön álló nyugdíjválságot és fenn kell tartani a generációk közötti igazságosságot és egyenlőséget”.

A demográfiai változások drámai mértékét az eltartott idősök arányának¹ globális növekedése mutatja a legjobban: ez az arány 2050-ig óriási, 77 százalékos növekedést követően 25 százalékra növekszik majd, ami gyorsabb ütemű emelkedésnek számít, mint az 1950 óta eltelt 70 év bármely pontján tapasztaltak. Ez az arányszám számos feltörekvő gazdaságban kétszeresére nő majd a következő három évtizedben. Ez azt jelenti, hogy ez a folyamat feleannyi idő alatt zajlik le, mint Európában és Észak-Amerikában. A legszembetűnőbb példa Kína, ahol ez az arány 17 százalékról 44 százalékra növekszik majd. Az iparosodott országokban azonban ennek az arányszámnak az abszolút értéke a legaggályosabb, hiszen ez Nyugat-Európában például az 51 százalékot is eléri.

Ezt a trendet jeleníti meg az API első pillére, a kezdeti pontszám, amely kombinálja a demográfiai változást és az államháztartás helyzetét (pénzügyi mozgástér). Nem meglepő módon számos afrikai feltörekvő gazdaság viszonylag jó helyezést ér el az egyelőre fiatal népességnek, valamint a költségvetési hiány és az államadósság viszonylag alacsony szintjének köszönhetően. Másrészt számos európai ország (pl. Olaszország vagy Portugália) a legrosszabbul teljesítők között szerepel: népességük előregedett és nagyon el vannak adósodva. Michaela Grimm, a jelentés szerzője szerint a legtöbb iparosodott országra igaz a régi skót vicc: „Ha stabil nyugdíjrendszert kellene építenem, biztosan nem ebben az országban kezdeném. És ez már a koronavírus és a vele járó hirtelen adósságnövekedés előtt is igaz volt. A jelenlegi válság után megkettőzött erőfeszítéssel kell majd dolgoznunk a nyugdíjrendszerek reformján, ugyanis tartósan megszűnt a pénzügyi mozgásterünk.”

Az API második pillére a fenntarthatóság, amely a rendszerek demográfiai változásokra adott reakcióját méri: Van-e az adott rendszernek beépített stabilizáló mechanizmusai, vagy a járulékfizetők számának csökkenése és a kedvezményezettek számának növekedése szétfeszíti majd a rendszert? Ezen összefüggésen belül a nyugdíjkorhatár komoly jelentőséggel bír. 1950-ben az átlagos 65 éves európai férfi várhatóan közel 12,3 évet töltött nyugdíjban (a nők esetében ez az időtartam 14,1 év volt). Napjainkban a 65 évesek hátralévő várható élettartama nők esetében 20,5 év és férfiak esetében 17,2 év, és ez 2050-re várhatóan 23,1 évre (nők) és 20,2 évre (férfiak) nő majd. Mindennek következményeként a munkában töltött évek nyugdíjban töltött évekhez viszonyított aránya jelentősen csökkent. A nyugdíjrendszer fenntarthatóbb azokban az országokban, ahol a nyugdíjkorhatárt vagy a nyugdíjjaradék növekedését a várható hátralévő élettartam alakulásához kötik (pl. Hollandiában), mint azokon a helyeken, ahol még mindig tabunak számít a nyugdíjba menetel kitolása.

Az API harmadik pillére a nyugdíjrendszer megfelelőségét értékeli annak vizsgálatával, hogy a nyugdíjrendszer megfelelő életszínvonalat nyújt-e idős korban. Fontos szempontok: a fedezeti arány (mekkora részét fedi le a nyugdíjrendszer a munkaképes korú népességnek és a nyugdíjas korcsoportnak?); a juttatási arány (mennyi pénzt kap az átlagos nyugdíjas az átlagjövedelemhez képest?); végül, de nem utolsósorban: a tőkefinanszírozású idős kori juttatások és egyéb jövedelemforrások megléte. Összességében elmondható, hogy a megfelelőségi pillér átlagpontszáma (3,7) némiképp jobb, mint a fenntarthatósági pilléré (4,0), ami arra utal, hogy a rendszerek többsége továbbra is nagyobb hangsúlyt helyez a jelenlegi nyugdíjas generáció jóllétére, mint az adó- és társadalombiztosítási járulékfizetők jövőbeli generációjának jóllétére. A megfelelőségi rangsor elején lévő országok vagy továbbra is nagylelkű állami nyugdíjakat juttatnak (pl. Ausztria vagy Olaszország) vagy erős tőkefinanszírozású második és harmadik pillérrel rendelkeznek (pl. Új-Zéland és Hollandia).

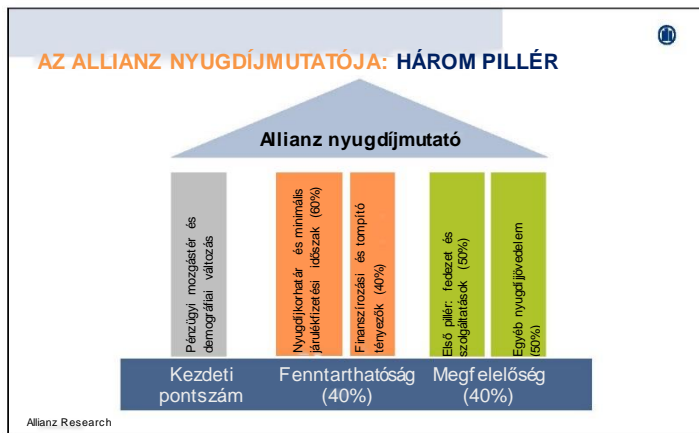
¹ A 65 éves és idősebb népesség százalékos aránya a 15 és 64 éves korú népességhez viszonyítva.

A tőkefinanszírozású nyugdíjmegoldásokra azonban egyre nagyobb nyomás nehezedik a tartósan alacsony kamatkörnyezetben. A COVID-19 pandémia a hozamok további csökkenésével tovább erősítette ezt a trendet. „Az alacsony hozamkörnyezet a nyugdíjalapokat és az életbiztosítókat egyaránt alternatív eszközosztályok felmérésére kényszerítette” – magyarázta Cameron Jovanovic, az Allianz SE globális nyugdíjügyi részlegének vezetője. „Ezen alternatívakényszer hatására a nyugdíjkifizetők realizálhatják az illikviditási prémiumot, amely jól illeszkedik a portfóliójuk időtartamához. A megtérülés hajszolása helyett további stratégia lehet a kockázatcsökkentés, mivel a nyugdíjalapok és biztosítók úgynevezett longevity swap csereügyletekkel, a nyugdíjkockázat áthárításával és kreatív viszontbiztosítási konstrukciókkal igyekeznek optimalizálni kitettségüket.”

Az API három pillérének pontszámait kombinálva megkapjuk az átfogó eredményt: világviszonylatban Svédországban, Belgiumban és Dániában vannak a legjobb nyugdíjrendszerek. Magyarország viszont a 45. helyen van. A térség több országához hasonlóan Magyarország számára is kihívást jelent a gyorsan öregedő népesség: 2050-re az eltartott idősorúak aránya közel 50 százalékra emelkedik majd. Ennek fényében nem meglepő az inkább gyengének nevezhető 4,6-os fenntarthatósági pontszám. A gyenge pontot a nyugdíjkorhatár jelenti: a tervezett enyhe emelés nincsen arányban a várható élettartam előrejelzett növekedésével. Stabilabb lehetne a rendszer, ha a nyugdíjszámítási képletben lenne demográfiai tényező, és ha korai nyugdíjazásra csak csökkentett nyugdíjjal lenne lehetőség. A magyar nyugdíjrendszer megfelelősége (3,2) azonban jobb a globális átlagnál, ami az első pillérben figyelembe vett nagyarányú lefedettségnek és magas juttatásarányoknak köszönhető. A rendszerek még jobbá tehetők olyan eszközökkel, mint a lakossági megtakarítások és a korosodó lakosság igényeihez igazodó munkaerőpiaci intézkedések. A küszöbön álló demográfiai változások fényében Magyarország nem engedheti meg magának a nyugdíjreform elodázását.

A világ tíz legjobb nyugdíjrendszere

Ország	Helyezés	Teljes pontszám	Kezdeti pontszám	Fenntarthatóság (pontszám)	Megfelelőség (pontszám)
Svédország	1	2,9	3,4	3,0	2,6
Belgium	2	2,9	4,3	2,9	2,3
Dánia	3	3,0	3,3	3,2	2,5
Új-Zéland	4	3,0	3,5	3,8	1,9
USA	5	3,0	3,1	3,3	2,8
Ausztrália	6	3,1	3,0	3,3	3,0
Hollandia	7	3,1	4,0	3,9	2,0
Norvégia	8	3,2	3,3	3,9	2,4
Bulgária	9	3,2	3,8	2,7	3,3
Kanada	10	3,2	3,4	3,8	2,6
Magyarország	45	4,0	4,7	4,6	3,2

München, 2020. május 28.

A tanulmány honlapunkon [itt](#) található

További tájékoztatásért kérjük, keresse kapcsolattartónkat:

Dr. Lorenz Weimann

Tel.: +49 89 3800-16891, e-mail: lorenz.weiman@allianz.com

AZ ALLIANZ BEMUTATÁSA

A világ vezető biztosítóinak és vagyonkezelőinek egyikeként az Allianz Csoport több mint 70 országra kiterjedő magán- és vállalati ügyfelei a 100 milliárd euró meghaladják. Az Allianz személyi és vállalati biztosítási szolgáltatások széles körét nyújtja ügyfelei részére a vagyon-, élet- és egészségbiztosítástól kezdve az asszisztenciaszolgáltatásokon át egészen a hitelbiztosításig és globális üzleti biztosításig. A világ egyik legnagyobb befektetőjeként az Allianz mintegy 740 milliárd euró kezelt biztosítási ügyfelei megbízásából. PIMCO és Allianz Global Investors vagyonkezelőink ezenfelül közel 1,6 billió euró értékű ügyfélvagyonot kezelnek. Az ökológiai és társadalmi szempontokat rendszerszinten beépítettük az üzleti folyamatainkba és befektetési döntéseinkbe, így a biztosítók között mi rendelkezünk a legjobb Dow Jones fenntarthatósági indexszel. 2019-ben 147 000-nél is több munkatársunkkal csoportszinten összesen 142 milliárd euró bevételt és 11,9 milliárd euró üzemi eredményt realizáltunk.

Ezen állításokra – mint mindig – a következő jogi nyilatkozat vonatkozik.

JÖVŐRE VONATKOZÓ ÁLLÍTÁSOK

A jelen dokumentumban foglalt állítások tartalmazhatnak lehetőségeket, jövőre vonatkozó várakozásokat és egyéb állításokat, amelyek a vezetőség jelenlegi nézetein és feltételezésein alapulnak, valamint ismert és ismeretlen kockázatokat és bizonytalanságokat tartalmaznak. Előfordulhat, hogy a tényleges eredmények, teljesítmény vagy események lényegesen eltérnek a jövőre vonatkozó ilyen állítások kifejezett vagy kikövetkeztethető tartalmától.

Ilyen eltérés oka lehet például (i) az általános gazdasági feltételek és versenyhelyzet változása, különösen az Allianz Csoport alapvető üzleti tevékenységében vagy főbb piacain, (ii) a pénzpiacok teljesítménye (különösen a piaci ingadozások, valamint a likviditási és hitelkockázati események), (iii) a biztosítási káresetek – beleértve a természeti katasztrófákat is – gyakorisága és súlyossága és a kárköltések alakulása, (iv) a halálozási és megbetegedési szintek és trendek, (v) a megtartási szintek, (vi) a hitelek nem teljesítésének mértéke, különösen a bankügyletek terén, (vii) a kamatszintek, (viii) a devizaárfolyamok, különösen az

EUR/USD árfolyam, (ix) a jogszabályok és előírások – különösen az adózási szabályok – változásai (x) az akvizíciók – beleértve a kapcsolódó integrációkat és reorganizációs intézkedéseket – hatásai és (xi) általános versenytényezők, minden esetben helyi, regionális, országos és/vagy globális alapon. A terrorcselekmények és következményeik az itt felsorolt tényezők közül számos valószínűségét vagy intenzitását fokozzák.

ÖNKÉNTES NAPRAKÉSSZÉ TÉTEL

A vállalat nem vállal kötelezettséget a jelen dokumentumban foglalt információk vagy jövőre vonatkozó állítások naprakésszé tételével kapcsolatban, kivéve, ha az adott információ közzétételét jogszabály írja elő.